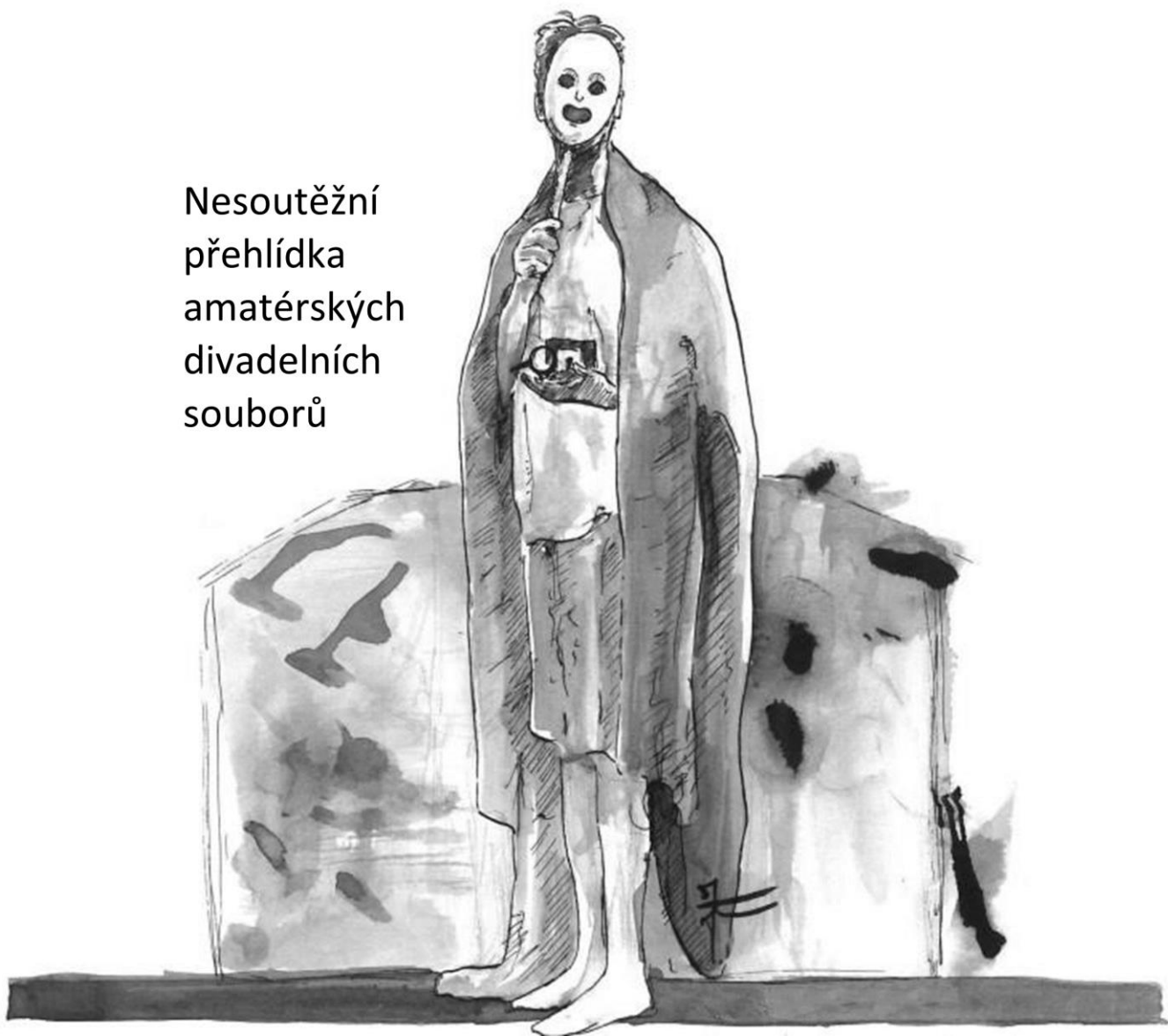

ZPRAVODAJ

22. Sokolovské čurdy

27. – 29. září 2024

Nesoutěžní
přehlídka
amatérských
divadelních
souborů

Třetí číslo

Strípky z minulého večera

2 2

Včerejším dnem skončila 22. Sokolovská čurda.

Všichni už se opět těšíme na další rok!

Od Silvestra do Silvestra

M a V: Jak slavíte Silvestr vy?

Květuška: Já ho neslavím. Jsem většinou sama doma a našťvaná.

Ostatní: My s přáteli a velmi bujaře.

M a V: Jste dochvilní?

Květuška: Já téměř vždy jsem dochvilná.

Pavel: Já jsem velmi dochvilný, protože jsem učitel.

Růženka: Já bývám přesná.

M a V: Myslíte si, že příjmení dokáže ovlivnit život?

Herci: Určitě. Myslíme si, že člověk má celý život na to, smířit se se svým příjmením.

M a V: Máte taky problém s uklízením ponožek.

Květuška: Ano, já mám doma 2 děti a je s tím velký problém.

Pavel: Hodně uklízím, takže ne. Neříkám, že se mi to neděje, ale když ano, tak jen zřídká.

Růženka: Já jsem je to doma naučila, takže už si je po sobě uklízí.

M a V: Nakupujete rádi?

Herečky: Ano, máme to rádi!

Herci: Ne, opravdu ne.

M a V: Zkusili byste si někdy tuto výměnu?

Herci: Ne, určitě ne. I kdyby to bylo s nejlepší kamarádem/kou. Myslíme si, že poté bychom asi kamarády/kami nezůstali.

M a V: Máte rádi hořčici s rohlíkem?

Herci: Ano, máme.

Herečky: Ne, nechutná nám to.

Básnička na úvod:

Posledním dnem končí naše stará předsevzetí.
Nová si na papír píšeme hned první den.
Rozhodnutí pevně, že právě teď to vyjde,
že nerozplynou se znovu jako noční sen.

Notesy popsané sebou vláčíme životem.
Čas od času se smutkem stránky obracíme.
Kdo způsobil, že nám to zase nevyšlo.
Že to my sami nechceme věřit a nevěříme.

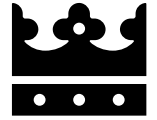
Poslední den si všichni sešity na stůl položíme.
Pročteme si je se slzami a smíchem navzájem.
Třeba se nakonec do cílů přeci jen dohrabeme.
Lepší je se plahočit dopředu než v leže žít nezájem.

Rozhovor vedly: Míša Veletová a Viky Volná

Lev v zimě

M a V: Zajímá vás anglická historie?

Geoffrey: Já mám rád historii a Anglie mě vždy fascinovala. Je děsivá, ale úžasná!

Filip: Já se ze začátku o anglickou historii vůbec nezajímá, ale tato hra mě navedla k tomu, abych se o ni zajímal. Ve spoustě věcí mě i obohacuje.

M a V: Jak se vám tento žánr hrál? Bylo to jiné než hrát činohru?

Geoffrey: Mě to moc baví. Je to výzva. Toto představení je velmi náročné. Každá postava je velmi složitá a má složitý charakter. Je to těžký, ale krásný.

Filip: Za mě to je úžasné! Jsme ochotnické divadlo a ochotníci tento žánr moc nehrají. Je to trochu challenge se do toho nějak dostat a udržet diváka. Divák totiž čeká nějakou komedii.

M a V: Chtěli byste v této době žít?

Geoffrey: Nikdy.

Filip: Kdybych byl francouzským králem, tak bych si to chtěl zkusit na týden maximálně.

M a V: Jaký je váš názor na tehdejší rodinné vztahy?

Geoffrey: V té době nešlo moc o to, zdali je to tvoje dítě. Vázalo se to s mocí. Děti byly většinou pouhým nástrojem.

Filip: Bylo to něco jiného, bylo to ovlivněno mocí.

M a V: Jak vnímáte intriky a ty boje o moc?

Filip: Intriky zde pořád jsou. Asi v menší míře, protože někdo jen tak nikoho nezapíchne.

Geoffrey: Myslím si, že se od té doby ani moc nezměnily, že se dějí pořád.

M a V: Co pro vás znamená slovo svoboda?

Filip: Za mě to je mít možnost cestovat a svobodně vyjádřit svůj názor.

Geoffrey: Za mě je to možnost volby. Souhlasím s myšlenkou cestování a možnost určit si náš osud tak, jak chceme my.

M a V: Kdo byl podle vás nejvíce lstivý?

Geoffrey: Já. Neměl jsem jinou možnost, byl jsem k tomu dohnaný. Přesto je to ale nejvíce lstivá postava.

Básnička na úvod:

Král s hřívou mohutnou hrdě krajem kráčí.
S obdivem a bázní všemi kolem sledován.
Podle a nahrbeně houf stínů nelibě kňučí.
Před zraky krále v houští zbaběle uschován.

Do královi přízně se každý vetřít touží.
Na zbytky z hostin se chtivě denně vrhají.
Jeho náklonnost k jiným je stále souží.
Zlé plamínky v očích každou slabost hledají.

Uprostřed světa stínů není lehké králem být.
Kdo dar přináší s dobrým úmyslem v srdci.
Kdo zub a dráp na krev přichystán se snaží skrýt.
V tomhle světě stínů být králem nechci.

Rozhovor vedly: Míša Veletová a Viky Volná

Rubrika: rychlostázky

Tibor Bíbel

- Vlastnit loď nebo letadlo? Loď
- Láska nebo kufr s miliardou korun? Láska
- Být rychlý nebo silný? Rychlý
- Džíny nebo kapsáče? Kapsáče
- Black Sabbath nebo Beethoven? Black Sabbath
- Umět číst myšlenky nebo létat? Létat
- Rozumět zvířatům nebo všem jazykům světa? Jazyky
- Vyhrát v loterii nebo žít 2x déle? Loterie
- Východ nebo západ slunce? To je jedno
- Moře nebo hory? Hory
- Město nebo vesnice? Vesnice
- Fotbal nebo hokej? Hokej
- Kniha nebo film? Film
- Dobrodružství nebo relax? Dobrodružství

Radka Schardová

- Vlastnit loď nebo letadlo? Loď
- Láska nebo kufr s miliardou korun? To nevím
- Být rychlý nebo silný? Silný
- Džíny nebo kapsáče? Džíny
- Black Sabbath nebo Beethoven? Black Sabbath
- Umět číst myšlenky nebo létat? Létat
- Rozumět zvířatům nebo všem jazykům světa? Jazyky
- Vyhrát v loterii nebo žít 2x déle? Žít 2x déle
- Východ nebo západ slunce? Obě
- Moře nebo hory? Moře
- Město nebo vesnice? To je jedno
- Fotbal nebo hokej? Ani jedno
- Kniha nebo film? Kniha
- Dobrodružství nebo relax? Dobrodružství

Rozborový seminář

Od Silvestra do Silvestra

O večerní zábavu se postaral náš oblíbený soubor Amadis Brno. Přivezli k nám do Sokolova hru s názvem Od Silvestra do Silvestra a zaplnili divadlo až po strop.

Martin: „Amadis dělá komedie jak na běžícím pásu. Byli tady několikrát s bezvadnými komedii. Musím se přiznat, že to, co jste dneska u nás zahráli, jsem od vás nečekal. Máte na víc. Celou dobu jsem totiž přemýšlel nad tím, kam tu hru zařadit, do jakého žánru - je to komedie, fraška, sonda do manželského života? A tak jsem se zeptal jednoho z diváků, který mi řekl: “Hele, já jsem dřevorubec. Žádný divadelník. A já jsem se bavil, řečtal jsem se jak pominutej celou dobu. Za mě to je skvělý představení.“

I já jsem se několikrát upřímně zasmál, a je pravda, že diváky jste pobavili, diváci se mohli potřhat smíchy. Ale já jsem čekal víc. Pokud je toto představení mířené čistě jen na pobavení diváka, je to v pořádku, ale pokud to má být divadelní, najednou nevím, co s tím. Snažím se to nějak uchopit, pojmenovat, podvědomě jsem se snažil pochopit, na co to vlastně koukám. Viděl jsem řadu gagů, řadu slovních fórů, připomíná mi to Troškův Kameňák. Ale věřím, že vy mi to vysvětlíte. Pomozte mi a řekněte mi, co jsme viděli.“

Anička: „Já vás na rozdíl od Martina jako soubor neznám, viděla jsem vás dnes poprvé. Proto bych se vás nejdříve na pár

otázek zeptala. Kolikátá to byla dnes repríza? A jezdíte všude po Čechách nebo hraje jen na Moravě? A přijímají to diváci všude stejně? A jezdíte na přehlídky?“

Pepa: „Repríza to byla dnes pětatřicátá. Hrajeme to nejen u nás na Moravě, jezdíme s tím všude po Čechách. Zrovna tak i po přehlídkách. U diváků bodujeme, u poroty ne :) S textem přišel Libor a oba jsme se tenkrát shodli na tom, že ten text je úžasný a že se nám líbí. A jsme si vědomi, že je to taková pi**** :) Ta hra je ale jednoduchá na postavení, jsme ji schopni postavit za 30 minut, není to náročné na prostor. To oceňujeme, protože kromě divadel ji hraje i na firemních večírcích.“

Anička: „Takže výběr textu a celá realizace představení je zaměřená primárně na to diváky pobavit. Pak tedy ano. Je to vlastně takový jarmareční humor. Potvrdili jste mi tady ale jednu věc, a to, že jak reaguje publikum na tenhle text, je výpověď publika a ne to, jak jste to zahráli, vy jste to zahráli dobře. Udělali jste komedii pro lidi, která se líbí, reprízujete ji víc než kdejaký profesionální soubor.“

Martin: „Ano, tak teď rozumím tomu, proč tu hru hraje, diváci reagují, chodí na vás a zaplní vám to divadelní kasu. To je pochopitelné.“

Maruška divačka: „Já jsem si přišla do divadla dneska odpočinout. A to se mi dneska podařilo. Doba je zrychlená a nechci pořád řešit nějaká vážná témata, chci „vypnout“. Za mě to bylo super a těšila jsem se na druhou půlku.“

Divák: „Co je větší přání herce, než mít 350 diváků v divadle, kteří vám tleskají ve stoje?

A co je to za žánr? Ano, jsou to na sebe navazující anekdoty, o nic tam vlastně nejde, ale vy to hrajete skvěle, uvěřitelně. Vykašlal bych se na scénografii, spíš vám ta scéna na mnoha místech překážela. Diváci dneska bohužel vstávají při děkovačce téměř při všem. Oceňují to, co se před jejich očima zrodil a mají pocit, že jsou toho součástí. Je to trochu devalvace divadla, ale ne vaše, vy jste to odvedli skvěle. Souhlasím s Martinem, že máte na víc, tato inscenace je vlastně takový

divadelní kameňák, ale své publikum si našla, a o to jde. Vám schází dramaturg, aby toho Zindulku trochu ukočíroval :)“

Martin: „Byl dlouhý začátek. Zbytečně dlouhý. Já nepotřeboval 10 minut vidět, že jste se 10 minut zpozdili.“

Fanda: „Fóru bylo na mě pak už trochu moc, ke konci už jsem je ani moc nevnímal.“

Viky: „Já nemám moc ráda komedie, obzvláště frašky, na mě těch fóru bylo taky moc, přišlo mi to jako taková nastavovaná kaše. Je mi to líto, tahle hra není pro mě. Mně se to nelíbilo.“

Hanička: „Já bohužel také patřím k těm divákům, kteří se tomuhle nechtějí smát.“

Martin: „Vždycky po skončení představení běžím na schody a poslouchám diváky, jak se o viděném baví. A ti byli nadšení, pěli chvály a opakovali si fóry, které v představení zazněly. A o to jde. Amadis, my vám moc děkujeme.“

Lev v zimě

S posledním představením Sokolovské čurdy jsme se díky divadlu Stodola přesunuli do roku 1183 na hrad Chinon. Viděli jsme historickou hru, která nám rozkresluje intriky a mezilidské vztahy v anglické královské rodině. A jaké je hodnocení této inscenace? Povíдали jsme si tentokrát v hledišti divadla.

Martin: Obecně nemám rád historické hry. Protože jsem nevzdělaný. A protože mě děsí velká výprava těchto her. Pokud teda nejsou dělané moderně. S těmito obavami jsem šel dnes ráno do divadla. Už při vstupu mě učarovala scéna. Po první půlce mi ukápla slza. Ukápla i v druhé půli. Bylo to famózní. Herecké výkony mě fascinovaly. Viděl jsem divadlo s velkým D.

Že jsi, Klárko, skvělá jsem věděl, že jsi tak skvělá, jsem zapomněl. Richard tady kalil včera do rána a dneska byl strhující. Zkrátka všichni byli úžasní. Filip byl pro mě úžasný objev. Hrál i když zrovna nemluvil, nádherně reaguje, cítil jsem, jak ke mně promlouvá. Jsem z představení unešený. Co bych vytkl? Tři věci. První připomínka-svícný blikaly a to mě rušilo. Za druhé – vykukující kapsa z manžestráků. A za třetí-boty se zipy ve 12. století:)

Říká se, že to nejlepší přichází na konec, v tomto případě to je jistě pravda. Jsem naprosto uchvácený.

Anička: To, jak jste nám děj předávali, bylo naprosto jasné, čitelné a pochopitelné všem. Kdy jste měli premiéru? 5.11.2021?

A repríz 21? Bylo to vidět, že představení vyhrané. Musím říct, že před vámi smekám, až na postavu Filipa máte pro všechny role alternace. Tohle ukočírovat je oříšek, pro režiséra i pro herce.

Okouznilo mě, že jste si vybrali tento titul. Včera jsem si vyslechla, že divák si chce v dnešní době v divadle především odpočinout, a hlavně nad ničím nemyslet, jen se smát, nejlépe záchodovým vtipům. A já jsem ten typ diváka, který si naopak odpočinout v divadle nechce, chci přemýšlet a smát se chci inteligentním vtipům. A vy jste toto předvedli. Vzali jste si velkou hru, kterou jste skvěle zvládli. A téma hry silně promlouvá i k dnešku. To je skvělé. Mám ale jednu otázku. Proč je jeden kostým renesanční, když jsou všechny gotické?

Režisér: Chtěli jsme ho odlišit, ukazovali jsme jím, že je to rozmazlený fracek, tento kostým podtrhuje jeho charakter.

Anička: No já si právě myslím, že mu ten kostým nepomáhal. Ale je to jen názor:). Herecké výkony byly skvělé, to už jsme slyšeli od Martina. A já musím souhlasit. Velké díky a panu režisérovi poklona.

Rubrika – Čurdu vidíte jako...

V a M: Řekněte první, co vás napadne, jak vidíte čurdu jako postavu.

Jana: Já vidím čurdu jako holčičku.

Radim: Ano souhlasím, také ji vidím jako malou holčičku.

V a M: Jak vidíte čurdu jako pocit nebo emoci?

Jana: Připomíná mi pohodu.

V a M: Jak vidíte čurdu jako zvíře?

Pavel: Čivava :)

Jana: Za mě je to surikata!

V a M: Jak vidíte čurdu jako věc?

Radim: Pivo.

V a M: Jaký divadelní žánr si představíte?

Pavel: Určitě komedie.

V a M: A poslední, jakou má podle vás čurda barvu?

Jana: Žlutou!

Radim: Za mě je to tyrkysová.

V a M: Když se řekne Sokolovská čurda, jak ji vidíte jako osobu?

Geoffrey: Myslíte v rámci tohoto festivalu?

V a M: Může to být jakákoliv osoba co vás napadne.

Geoffrey: Čurdu vidím jako dámu. Oba jsme tu poprvé, takže je to pro mě nový festival. Je to tu pěkné, strašně příjemná atmosféra, super lidi.

V a M: Jaký pocit se vám navodí, když se řekne Sokolovská čurda?

Geoffrey: Euforie.

Filip: Souhlasím, prostě příjemná atmosféra.

V a M: A jak vidíte čurdu jako zvíře?

Geoffrey: Opice.

Filip: Jo to je dobrý! Opice!

V a M: A jakou si představíte věc?

Filip: Opona.

V a M: Divadelní žánr si představíte jaký?

Geoffrey: Komedie, určitě komedie.

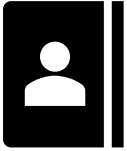
V a M: A jakou barvu máte spojenou se Sokolovskou čurdou?

Geoffrey: Červená.

Filip: Za mě červená a žlutá.

Vedly: Míša Veletová a Viky Volná

Jak to viděl M. Freeman

Od silvestra do silvestra

Amadis předvedl komedii, která měla diváka především pobavit. To se jim zcela povedlo. Jednoduchá řada vtipných scének z lidských životů, které všichni zažíváme ve svých manželstvích. Na můj dotaz na dramatický útvar zazněla od souboru "πovina". Diváci se skvěle bavily a to je hlavní. Herecké výkony byly na výborné úrovni a na jevišti bylo vidět poctivé herectví. Děcka – díky za to.

M. Freeman

Lev v zimě

To nejlepší nakonec!!! Tak bych zhodnotil hru Lev v zimě. Absolutní herecký koncert všech postav. Zejména je nutno vyzdvihnout postavu Eleonory Akvitánské a francouzského krále Filipa. Přistihl jsem se, jak koukám na dění na jevišti s otevřenou pusou a ani nedýchám. Herci přesně věděli co, kdy a jak říci. Nonverbální herectví by se na této hře mohlo vyučovat. Kulisy byly jednoduché a funkční a příjemně doplňovaly celkový obraz hry. Bylo to divadelní pošušňáníčko a za sebe toto představení řadím mezi top 5 za celou dobu existence Sokolovské čurdy. Soubore díky a ještě jednou Vám vstoje tleskám.

M. Freeman

Vyhlášení 22. sokolovské čurdy

"Cenu Františka Zborníka – Velkou Sokolovskou čurdu" získali Pavel Macák za roli Marka, muže mnoha tváří a Nad'a Hladíková za roli Naděždy, uklízečky ve hře SKOŘÁPKA Rádobydivadlo Klapý Libochovice.

"Zlatého vrtíka" Vaška Junka za tvůrčí přístup ke scénografii získalo Divadlo JakoHost Plzeň ve hře SVATEBNÍ CESTA DO JILGÍ scénograf Marek Marovič.

Všem blahopřejeme a těšíme se na shledanou na Sokolovské čurdě 2025!

„Nejlepší divadlo je takové, kde divák chce vstát a hrát spolu s herci.“ - A. Granach

„Život je krásné divadlo, žel, repertoár nestojí za nič.“ - Oscar Wilde

Kontakty přehlídky

Tiskový mluvčí – Martin Volný – 608 414 972

Organizace – Jaroslava Nikodémová – 775 670 841

Organizace + účetní – Eva Valjentová – 723899095

Zpravodaj – Pavlína Šponiarová – 731 845 455

Nevybrali jste si žádný kontakt?

Tak ještě jeden přihodíme, třeba: 774 627 836

Martin Volný: "Prosím, před představením si všichni vypněte své mobilní telefony"

Dítě z publika: "Nastave si letadloo!"

Ředitel v divadle k nově angažované herečce: „Tu scénu umírání jste zahrála tak přesvědčivě, že už mi volalo deset zájemců o váš byt.“

Režisér je v divadle bohem, ale herci jsou bohužel ateisté.

Šéfredaktor:

Pavlína Šponiarová

Redakce třetího čísla:

Václav Fišer

Matěj Šulc

Spolupracovali na třetím čísle:

Martin Volný

Viky Volná

Míša Veletová

Fotograf:

Ivo Mičkal

22. Sokolovská čurda
se uskutečnila za podpory:

**SOKOLOVSKÁ
UHELNÁ**

Akce je realizována za finanční podpory města Sokolova.

